



بیماری باکتریایی نواری گندم و جو

بیماری باکتریایی پوشینه سیاه گندم و جو

موسسه تحقیقات کشاورزی اسلامی
بخش تحقیقات بیماری های گیاهی
آزمایشگاه پروکاربوت های بیماری زای کیاها



وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
معاونت ترویج

اهمیت اقتصادی :

در اثر بیماری دانه ها چروکیده و کیفیت آن ها کاهش می یابد. هر چند خسارت این بیماری در اکثر مناطق آلوده در حدود ۱۰٪ و حتی کمتر از آن گزارش شده است؛ ولی در برخی نقاط به بیش از ۴۰٪ نیز رسیده است. در اثر این بیماری ممکن است که ۵ تا ۱۰ درصد از خوشة ها عقیم شوند.

خشارت حاصل از این باکتری، متأثر از درصد آلودگی برگهای پرچم و درصد آلودگی برگ می باشد. برآورد شده است که در صورت آلودگی ۵۰ درصد از برگهای پرچم گندم در یک مزرعه، میزان ۸-۱۳ درصد و گاهی ۲۰ درصد از وزن کل دانه ها کاهش می یابد. وجود این بیماری خسارت سرمایزدگی را افزایش می دهد.



نحوه انتقال و انتشار بیماری :

بذر آلوده، علف های هرز یکساله و چندساله میزبان، تماس بوته آلووده با بوته های سالم مجاور، ترشحات آب، باد و باران، حشرات، ادوات کشاورزی و کشاورزی و کشاورزی و کشاورزی و کشاورزی را منتقل و منتشر می کنند.

راه های کنترل و مدیریت بیماری لکه نواری غلات

- آیش یا تناوب زراعی با محصولاتی به جز خانواده گندمیان استفاده از بذر سالم و تهیه شده از مزارع عاری از آلودگی
- مبارزه با علف های هرز خانواده گندمیان
- کاشت ارقام مقاوم

تاریخچه بیماری :

عامل این بیماری برای نخستین بار در سال ۱۹۰۲ از گندم و در سال ۱۹۱۷ از جو در آمریکا جداسازی و شناسایی شد. عامل این بیماری باکتری تشخیص داده شد.

مناطق انتشار در دنیا : این بیماری تقریبا در تمامی کشورهای قاره آمریکا، سه کشور اروپایی، برخی از کشورهای شرق و شمال آفریقا، استرالیا و چندین کشور آسیایی وجود دارد.

مناطق انتشار در ایران : اکثر نقاط کشور به ویژه استانهای هرمزگان، کرمان، یزد، اصفهان، مرکزی، تهران، همدان، کرمانشاه، لرستان، ایلام و برخی مناطق دیگر به این بیماری آلوده اند.

علائم بیماری روی ساقه و برگ

علائم بیماری ابتدا به صورت لکه های کشیده، باریک و آبسخته (شفاف در زیر نور) روی برگ ظاهر می شود. در شرایط مرطوب، روی لکه ها ترشحات عسلی تولید می شود. این ترشحات در حضور باران، شبتم یا آب آزاد موجود در سطح گیاه بصورت قطره های شیری رنگ درمیابند و پس از خشک شدن به صورت گرانول های زرد رنگ و یا صفحات نازک برآ در سطح لکه ها ظاهر می شوند. گاهی لکه ها از نوک برگ ها به سمت پایین برگ گسترش می یابند و گاهی توسعه بیماری از بخش های میانی برگ آغاز می شود. پس از مدتی مرکز این لکه ها به بافت مرده و به رنگ قهوه ای (کماکان شفاف در برابر نور) درمی آیند. این شفافیت در لکه های ناشی از سایر بیمارگرها مشاهده نمی شود. در شرایط مساعد این لکه ها به غلاف برگ و از آن طریق به ساقه راه می یابند. ساقه ها در محل آلودگی ابتدا آبسخته و کم کم قهوه ای رنگ و سرانجام خشک و به رنگ قهوه ای تیره در می آیند.

علائم بیماری روی سنبله

ظهور علائم بیماری برروی سنبله گندم اغلب به صورت لکه های قهوه ای روشن و آبسخته تا تیره و سیاه روی تمامی یا بخشی از پوشینه های سنبله گندم ظاهر می شوند. گاهی علائم ناشی از این بیماری، روی سنبله، ممکن است که با علائم دیگری که در اثر عوامل محیطی ایجاد می شوند، اشتباه شوند. تعیین قطعی عامل پوشینه سیاه گندم، در آزمایشگاه صورت می گیرد

دامنه میزبانی :

• گندم، جو، چاودار، تریتیکاله و تعدادی از علف های هرز و علوفه از خانواده گندمیان میزبان این بیماری هستند.

شرایط مناسب برای گسترش بیماری

مناسب ترین شرایط برای رشد باکتری، دمای به بیش از ۲۶ درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی بالا است. رطوبت و دمای مناسب برای نفوذ و استقرار باکتری در بافت گیاه بسیار مهم است ولی تکثیر و گسترش باکتری در بافت های برگ صرفاً وابسته به درجه حرارت است و شرایط آب و هوایی خشک (رطوبت نسبی کمتر از ۳۰٪) پیشرفت بیماری در بافت را محدود نمی کند.